

1893-2014

Gyülekezeti Hírmondó

2014. húsvét

10. évf. 1. szám

A Megváltó Krisztus szobra Rio de Janeioban

Jeruzsálem azonban megölte a prófétákat! Amikor azonban „betelt az idő”, már angyalok mondták a jó hírt Jézus születéséről - Józsefnek és Máriának, majd a betlehemi éjszakában a pásztoroknak. A menny, Isten országa jött tanúbizonysággal! S amikor Jézus földi útja végéhez közeledve készült a Golgotára, gyötrődésében angyal erősítette őt, majd feltámadása reggelén a sírhoz érkezők is angyaltól hallják a győzelmes jó hírt: „nincsen itt, mert feltámadott”. „Ne keressétek a halottak között az élő!” „És ne féljete!” Sőt menjetek Galileába - mondta a Feltámadott- és ott mindnyájan megláttok engem. És minden pontosan úgy történt, ahogy a próféták előre meghirdették, ahogyan az angyalok bejelentették. Húsvét a prófécia és az angyalok pecsétje, keresztyén hitünk végső kiteljesedése. Hálaadással örvendezünk ezen egyéni, családi és gyülekezeti életünkben.

Áldott húsvéti ünnepeket kívánok!

2014. április havában

ANGYALJÁRÁS

Jézus előhírnökei a próféták és az angyalok. A próféták, akik Isten megbízásával és felhatalmazásával szóltak. Csontjaikba Isten maga rekesztette a tüzet, szájukba ő adta a szót, hirdették, hogy Isten bűnbocsátó szeretete testet öltve eljön közénk.

Takaró Tamás
esperes-lelkipásztor

***Minden kedves Testvérünknek Istentől
gazdagon megáldott húsvéti ünnepeket
kívánunk!***

Túrmezei Erzsébet: Ének a töviskoronáról

Vannak koronák drága vert aranyból,
ragyogó, szemvakító színaranyból,
rajtuk ötvösök mesterkeze fárad.
Ámuló szemmel én mégsem csodálom,
Egyedül a töviskoronádat!

Vannak koronák kövekkel kivertek,
színesek, mint a friss tavaszi kertek.
De a legszebb rubinokat ott látom
égni, ragyogni napnál fényesebben
a Te töviséből font koronádon!

Vannak koronák... vannak... lettek... voltak.
Elgurultak, mert trónok leomlottak,
amint a századot követte század.
Csak egyet nem tud idő eltemetni:
A Te töviséből font koronádat!

Királyok töviskoronás Királya!
Engedd, hogy én is leboruljak áldva,
s a szívemből a hála és imádat,
mint illat szálljon és dicsérve zengje
egyedül a Te töviskoronádat!

Véred rubincseppjének ragyogása
Legyen elég nekem! Szemem ne lássa
világ virágait! Semmit ne lássson:
ott csüngjön boldog, örök ámulattal
egyedül a Te töviskoronádon.

S ha a tövisék, ahogy téged, engem
sebeznének, segíts akkor is zengnem,
mint aki meg nem tagad, el nem árul,
inkább megpecsétli hulló vérrrel
az éneket a töviskoronáruul.

A gyülekezet életéből

Népmozgalmi adatok

Eltemettük:

Nagy Jenőné, Dr. Ila Lajos, Szabó Andor
Bélané, Gáspár Róbertné, Nagy Andrásné,
Gyalogh Kálmán, Nagy Lászlóné, Jánosi
Ferenc, Komáromi Jolán Ilona, Tóth Aladár
Mihályné, Lukácsi Lajosné

Megkereszteltük:

Sándor Bence, Berkó Dorka

Az elmúlt hónapok gyülekezeti programjai:

- Január 1. Évnyitó, áldást kérő istentisztelet.
Január 10. Dr. Ila Lajos presbiter úr temetése.
Január 20-26. Egyetemes imahét a Szabótelepi
Református Egyházközség templomában.
Január 22. Lelkipásztorunk és a kórus
szolgálata az imahéten.
Február 2. Kiss László lelkipásztor úr
szolgálata gyülekezetünkben.
Február 8. Egyházközségünk jótékonyági
bálja a Csili Művelődési Központban.
Február 9. Kálmán Péter lelkipásztor úr
szolgálata gyülekezetünkben.
Február 23. Néhai Takaró Károly 1983-ban
elhangzott, digitalizált igehirdetése
gyülekezetünkben.
Március 2. Bibliavasárnap.
Március 4. Canonica visitatio és számvizsgálat
gyülekezetünkben.
Március 8. A Mini ifi részvétele a Márciusi
Emléktúra - Pilis 48 gyalogtúráján.
Március 9. Zenés áhítat a Csepel Királyerdei
Egyházközségben.
Március 15-16. Ifjúsági csendes hétvége
Berekfürdőn.
Március 23. Gyülekezetünk lelkipásztora a
Pesthidegkúti gyülekezetben vizitál és
igét hirdet.
Március 24-28. Takaró Tamás esperes úr
evangelizációs szolgálata Kunszentmik-
lóson.
Március 30. Gyülekezetünk lelkipásztora az
Albertfalva-Kelenvölgyi gyülekezetben
vizitál és igét hirdet.
Április 6. Berkó Dorka keresztelője.
Április 13. Virágvasárnap.
Április 13. Virágvasárnapi kórus koncert
Ráckeven.
Április 14-17. Húsvéti előkészítő esték
templomunkban.
Április 18. Nagypéntek. Úrvacsorával
egybekötött ünnepi istentiszteletek a
kórus szolgálatával.

Április 20. Húsvét I. Úrvacsorával egybekötött ünnepi istentisztelet a kórus szolgálatával.

Április 21. Húsvét II. Úrvacsorával egybekötött ünnepi istentisztelet az ifjúsági kórus szolgálatával.

Az elkövetkező hónapok gyülekezeti eseményei:

Április 27. Sipos István lelkipásztor úr szolgálata templomunkban.

Április 28-29. Esperes úr részvétele az Országos Református Lelkészegyesület választmányi ülésén.

Május 3. Konfirmandusok vizsgája.

Május 4. Konfirmáció. Családi úrvacsorával egybekötött ünnepi istentisztelet.

Május 9. Ifjúságunk látogatása a dunaharaszti Bárka közösségben.

Május 22. Áldozócsütörtöki istentisztelet Soroksáron.

Május 25. Takaró Tamás Canonica Visitatiós és prédikációs szolgálata Külső-Kelenföldön.

Május 26. Ökumenikus pünkösdi előkészítő hét a soroksári gyülekezetben.

Május 28. Ifj. Takaró Tamás és a kórus szolgálata a soroksári pünkösdi előkészítőn.

Június 2-6. Pünkösdi előkészítő hét gyülekezetünkben, vendég lelkipásztorok szolgálatával.

Június 8. Pünkösdi, úrvacsorával egybekötött ünnepi istentisztelet.

Június 9. Pünkösdi másodnapi úrvacsorával egybekötött ünnepi istentisztelet. Rádióközvetítés is lesz a kórus szolgálatával.

Június 15. A kórus évváró koncertje templomunkban.

Nyári táboraink

Hittanos tábor: június 30-tól július 4-ig
Kisújszálláson.

A 6-14 éves kor közötti gyerekeket várjuk.

Mini ifi tábor: július 14-től július 20-ig
Balatonalmádiban.

A 14-18 év közötti serdülő fiatalokat várjuk.

Kis ifi tábor: június 30-tól július 6-ig
Szilvásvárakon.

A 18-24 év közötti fiatalokat várjuk.

Nagy ifi konferenciája: július 28-tól
augusztus 3-ig Balatonfüzfőn.

A 25-35 év közötti felnőtt fiatalokat várjuk.

Közlemények

I. Hírmondó 10.

Istennek adunk hálát azért, hogy idén tizedik éve jelenhet meg szép, színes gyülekezeti lapunk. Köszönjük Pappné Gellényi Judit szerkesztői szolgálatát és mindazokét, akik Hírmondónk megjelenésének sokféle munkájában egy évtizede segítségünkre vannak!

II. Energetikai pályázatok

Örömmel jelentjük a testvéreknek, hogy az úrkúti és itthoni ingatlanunkon várhatóan a nyár elején elkezdődnek az energetikai kivitelezés és az átalakítási munkák. Most a tervkészítések, szerződések, engedélyeztetések folyamata zajlik.

III. Úton

Örömmel adunk számot arról, hogy gyülekezetünk zenekara befejezte második nagylemezének felvételi munkáit. Az Úton című korong várhatóan a nyár elejétől lesz megvásárolható.

IV. Pünkösdi hétfő

Pünkösdi második napján a Magyar Rádió templomunkból fogja sugározni az ünnepi istentiszteletet. Kérjük a testvéreket, hogy fél és háromnegyed 10 között érkezzenek meg a templomba.

V. Adó 1%

Szeretettel kérjük gyülekezetünk, **Kapunyitás Közhasznú Alapítványa** támogatását, adója 1%-val. Köszönjük!

Adószám: 18265596-1-43

Bankszámlaszám: OTP 11720001-20221816

A gyülekezet tagjai mesélik...

A II. református bálról

táncol a báli közönség

2014. február 12-én megrendezésre került a gyülekezetünkben működő Kapunyitás alapítvány által szervezett református bál. Befogadó közösség lévén nem csak gyülekezeti tagok, de számos vendég is megtisztelte jelenlétével az eseményt. Fővédnökünk a Parlament elnöke, dr. Kövér László volt. Jótékonysági bálunk célja nem csak az, és a jövőben sem csak az lesz, hogy az Úrkúton épülő konferencia- és ifjúsági központ megépüljön, hanem szeretnénk a nagyobb nyilvánosság előtt is bemutatni azt, hogy lehet egy keresztyén közösségben is kulturált formában bálozni. Természetesen az elsődleges célunk mindig az, hogy gyülekezetünk életét, jövőjét, álmainkat segítse az ilyen esemény. Milyen is volt az est? Röviden: áldott, a célja miatt. Áldott, mert több korcsoport, fiatalok és idősebb "örökifjak" együtt tudtak örülni, táncolni, beszélgetni. Csupa jókedvű, jó szándékú, magát jól érezni akaró arcot láthattunk. Szabad-e nekünk keresztyéneknek "bulizni", táncolni, szórakozni? Nos, azt gondolom, hogy igen, bizonyos szabályok betartásával. Isten azt akarja, hogy jókedvűek és vidámak legyünk, de csak annak tudatában, hogy annak célja van és mi a célunk azzal. Ha keressük Isten szándékát, jó, ha megvizsgáljuk, beilleszkedik-e bálozásunk az ő terveibe, akaratába. Tudjuk, mi a cél? Igen, konferencia- és ifjúsági központ Úrkúton! Tudjuk-e, hogy kedves ez Isten számára? Meggyőződésünk, hogy igen,

kedves. Tehát nyugodt szívvel magunkat és céljainkat Reá bízva mondhatjuk, hogy soha rosszabb helyre ne menjünk kikapcsolódni, szórakozni, vidámnak lenni, mint a soron következő református bálunkra. Végezetül, köszönet és hála mindazoknak, akik valami kevéssel is hozzájárultak ehhez az emlékezetes és szép estéhez.

Soli Deo Gloria

Németh Béla presbiter

Készül az Anima Soni második lemeze

Az elmúlt időszakban nagyon koncentráltan teltek a próbáink. Február végén háromnapos próbahétvégére mentünk el Rácalmásra. Igyekeztünk feszes munkatervet felállítani. Zenekarvezetőnk egyik nagy erénye, hogy képes összefogni népes kis zenekarunkat és mindenkiből kihozni a legjobbat. Így közös erővel, várakozással teli és imádságos szívvel tudtunk készülni az előttünk álló izgalmas, de nem könnyű időszakra.

a gitárszekció

Nagy örömmel jelentjük be Testvéreinknek, hogy március közepén megkezdődött az Anima Soni zenekar második lemezének stúdiófelvétele. Az új lemez - reményeink szerint - sok meglepetést tartogat. Előzetesen néhány infó az új lemezről: hallhatóak lesznek majd jól ismert dalok is, de a lemez legnagyobb hányadát új, saját számaink teszik ki. Nem titok, hogy lesznek angol nyelven felcsendülő dalok is. A hangzásvilágon érződik, hogy kezd kiforrni egy sajátos stílus, ami a változatosság széles skáláján mozog, mégis az Anima Sonira jellemző stílust mutat. A feszes ritmusok, a bátran használt szintieffektek, a változatos riffek és a magabiztos

basszus adják azt a magával ragadó instrumentális alapot, amire a sokféle énekhang és vokál jön rá, az eddig hallottaknál nagyobb szabadságot nyerve.

Lelkileg is nagy utat járunk be folyamatosan. Ez ihletett meg bennünket leginkább, s próbáljuk zenébe önteni a különböző lelki állomásokat, ahogyan azt majd az albumcím is mutatja. Kérünk minden kedves Testvért, gondoljanak ránk sokat, és imádkozzanak értünk. Ismételten szeretnénk megköszönni azt a sok segítséget, biztatást, lelki és anyagi támogatást, amelyet kaptunk és kapunk az egyháztól és Testvéreinktől. Köszönjük szépen!

Szeretettel:

Az Anima Soni zenekar

Tavaszköszöntő zenés áhítat

Hagyománnyá vált az ifjúság és az ifikórus életében, hogy évente egyszer átlátogat Csepel-Királyerdőre, és szolgál a gyülekezetben. Az első években nagypénteki passiók istentiszteleten énekeltünk, tavaly és idén márciusban *Tavaszköszöntő zenés áhítattal* készültünk.

Az alkalmat a 42. zsoltár közös éneklésével kezdtük a *Tavaszi szél vizet áraszt* népdal dallamára citerakísérettel. Egy zsoltár és egy népi dallam összekapcsolása különleges értékkel bír. Egyszerre keresztyén és magyar, erősít két gyökeret, hitbeli és nemzeti identitást.

Kórusművek következtek, majd az igeszolgálatra készülve gitárkíséretes ifjúsági ének hangzott el.

Az igehirdetésben ifj. Takaró Tamás a Jer 2,10-14 alapján prédikált. Isten kétszeres rossznak tartja, hogy népe Őt, a folyóvíz forrását elhagyta, és olyan víztartókat ásott, amelyek nem tartják a vizet. Végiggondolhattuk, milyen repedezett falú kútjaink vannak nekünk, amik nem töltik be igazán a szükségünket, viszont függőségbe sodorhatnak.

Az igemagyarázatot ismét gitáros ifi ének követte, majd Vida Mónika Ruth orgonajátékában gyönyörködhattunk. Théodore Dubois G-dúr Toccatáját játszotta.

Az alkalom második részében újabb kórusművek hangzottak fel. Vittünk régi, sokszor énekelt és szeretett kis darabokat, de újonnan tanultakat is.

Ifj. Takaró Mihály Dsida Jenő: Templomablak című versét mondta el. Mély üzenetet hordoznak a sorok: bár az ablak kívülről kopott, belülről csodás világ tárul fel. „Belülről nézzen mindenki mindent, szemet és szívet és harcot és békét! Áldja meg az Úr, áldja meg az Úr a belülről látók fényességét!”

az ifjúsági kórus Csepelen

A szolgálat után szeretetvendégséggel zártuk a délutánt. A gyülekezet kedves asszonyai mindig lelkesen, szeretettel készülnek, és sütnek finomabbnál finomabb süteményeket, amiket hálásan köszönünk.

Úgy érzem, Isten a több nehezítő körülmény ellenére is megáldotta szolgálatunkat. Köszönöm a fiatalok részvételét, odaadását, minden szolgálatot, és Brandenburg Sándor főgondnok úrnak, hogy elkísért bennünket.

Temesvári Mónika

Márciusi túra

Az évek során a gyülekezet legfrissebb ifjúsági köre, a Mini-ifi igazi összetartó csapatá forrt össze, ahol a tagok számíthatnak egymásra, lelkiekben fejlődhetnek, és nem utolsósorban egy nagyszerű baráti társaság részesei is lehetnek. Közösségünk nemcsak Lajos vezette bibliaórákon épül, illetve az órákat követő teázásokon, hanem a közös kirándulásokon is. Március 8-án részt vettünk a Magyar Cserkészszövetség által szervezett, az 1848-49-es forradalom és szabadságharc emlékét

ápolni szolgáló túrán, amely minden évben megrendezésre kerül. Reggel indultunk útnak a Pannontelepi hévállomástól. A 12 km-es táv megtételét nehezítette az előző napok esőzéseinek maradványa, az utakat elborító sár. Mikor szárazabb talajt értünk, a csodálatos erdei tájban is gyönyörködhettünk.

a túrázó fiatalok

A Kőhegyi pihenőben, majd a Lajos forrásnál tett szusszanásokat követően épségben eljutottunk Pomázra, a túra céljához, ahol a cserkészek uzsonnával várták a kimerült kirándulókat.

Imával köszöntük meg Istennek a kalandos túrát és az együtt töltött időt.

Hálát adhatunk, hogy kis közösségünket Isten megtartja és hétről-hétre építi, gazdagítja.

Rickert Anna

Takaró Mihály Magyar Örökség díjat kapott

A Magyar Örökség díjról

(forrás: www.magyarorokseg.hu)

Klebsberg Kuno kultuszminister a trianoni nagy ország-csonkítást követően írta az 1920-as években: „Soha irodalomra és tudományra (kultúrára) olyan szent feladat nem várt, mint ma, nemzetünknek ebben a lelki válságában. Megmutatni nemzeti múltunkban, nemzeti géniuszunkban az örök értékeket, ennek révén növelni az önbizalmat, az önbecsülést, figyelmeztetni a nemzeti hibákra, fejleszteni a nemzeti

erényeket, saját értékének öntudatára ébreszteni a magyart: ez a szent feladat.” Ez az intelem ma is érvényes – minden szavával egyetérthetünk. A Magyar Örökség-díj megalapítói 1995-ben a fentiek szellemében határozták meg a díj misszióját.

A Magyar Örökség-díj Bírálóbizottsága évente négy alkalommal, esetenként hét-hét díjat oszt ki kulturális műsor keretében. A Bírálóbizottság első elnöke, köztársasági elnökévé történt megválasztásáig Mádl Ferenc professzor úr volt.

Néhány kiragadott példa a kitüntetettek köréből: Antall József, Teleki Pál, Hamvas Béla, Bartók Béla, Kodály Zoltán, Illyés Gyula, Keresztury Dezső, Nagy László, Márai Sándor, József Attila, Radnóti Miklós, Szentgyörgyi Albert, Neumann János, Teller Ede, Kandó Kálmán, Balczó András, Egerszegi Krisztina, a labdarugó Aranycsapat, Hajós Alfréd, Bőjte Csaba, Olofsson Placid atya, Simándy József, Gyapay Gábor, a Száztagú Cigányzenekar, a Magyar Nemzet c. napilap, a Természet Világa c. folyóirat, a Herendi Porcelán Manufaktúra, a pécsi Zsolnay Gyár, a gróf Széchenyi Ferenc alapította Országos Széchenyi Könyvtár és Magyar Nemzeti Múzeum, az 1956-os Vízilabda Bajnokcsapat, a Wekerle-telep, a Magyar Rádió, a Pannonhalmi Főapátság, a Tihanyi Főapátság, a Sárospataki Református Kollégium, Kodály Zoltán Magyar Kórusiskola és ifj. Sapszon Ferenc, az 1956-os forradalom és szabadságharc, Raksányi Gellért. A századik díj "a magyar nép Szent Korona iránti tisztelete" volt.

A Magyar Örökség-díj Bírálóbizottságának elnöke Dr. Hámori József neurobiológus, A Bírálóbizottság tagjai évente 12 alkalommal ülnek össze, március, június, szeptember és december hónapban. Itt történik a beérkezett állampolgári javaslatok elbírálása, majd titkos szavazás útján először 10, majd további szűkítéssel az aktuális 7 jelölt kiválasztása.

Laudáció (méltatás)
Takaró Mihály

író, költő, irodalomtörténész, iskolákat és egyetemet alapító református főgondnokról,
a nemzet irodalomtanáráról
(részlet)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim,

... Takaró Mihály kitüntetései és elismerései: 2008-ban elsőként kapta meg az Erdélyi Magyar Örökség díjat, majd 2012. október 23-án a Pongrácz Gergely Érdeméremmel tüntették ki.

Takaró Mihály méltatásakor a laudátornak néhány fontos tényezőt kell kiemelnie:

1) az egyik legtapasztaltabb magyartanár, aki magyar tanár is: hibátlan szakmai felkészültséggel és nemzeti szellemben tanít. A magyarság körében világszerte ismert és elismert tevékenysége okán 2013 novemberében megválasztották a Kárpát Medencei Magyartanárok Kulturális Egyesülete elnökének is.

2) Tudósi, irodalomtörténészi tevékenységét sokan meghatározó jelentőségűnek tartják, ugyanis a Duna Televízióban három irodalomtörténeti sorozata volt látható s napjainkban is műsoron van. A *Száműzött magyar irodalom* című sorozatában a XX. század első felének elhallgatott, világhírű és világirodalmi szintű szerzőit helyezi vissza a kánonban megérdemelt helyükre. Ilyenek: Herczeg Ferenc, Tormay Cécile, Sinka István, Szabó Dezső, Reményik Sándor, Dsida Jenő, Áprily Lajos, Wass Albert, Nyíró József, Gyóni Géza. A *Magyar klasszikusok új köntösben* című sorozata 14 részben világnézeti elfogultságtól megtisztítottan tárja eléink legnagyobb alkotóink életművét, így láthatjuk Arany János, Madách Imre, Petőfi Sándor, Jókai Mór, Kölcsey Ferenc, Mikszáth Kálmán, Vörösmarty Mihály, Gárdonyi Géza, Berzsenyi Dániel, Mikes Kelemen,

Balassi Bálint, József Attila, Márai Sándor életművéről szóló előadásait. Az *Elfelejtett nagy magyarok* című sorozatban Károli Gáspár, Szenci Molnár Albert, Apáczai Csere János, Pázmány Péter, Bethlen Miklós, Árva Bethlen Kata életművét hozta közel a XXI. század magyarságához.

3) Gondolják meg, tisztelt Hölgyeim és Uraim, milyen nagy életrajzi, eszmetörténeti és társadalomtörténeti tudás kell ahhoz, hogy az ember akár csak egy nagy írónk kapcsán megszólaljon! Takaró Mihály e feladatot 30 személy kapcsán végezte el. Nemcsak televízióban tanít tömegeket az irodalom szeretetére, hanem a világ öt részét bejárva, New Yorktól Szöulig, Göteborgtól Székelyudvarhelyig több mint ezer előadáson tanította, tanítja nemzedékünk egyetemes magyarságát annak hatalmas irodalmi kincsei ismeretére. Mindezt újszerűen, a marxista irodalomtörténet-írás torzító, egyoldalú fölfogásától megtisztítva, a valódi értékeket elfogulatlanul bemutatva teszi.

4) Könyvei jórészt irodalomtörténeti szakkönyvek, például: *Érettségi szöveggyűjtemény*; *Wass Albert regényeinek világa*; *Wass Albert igazsága (monográfia)*; *Wass Albert: Voltam – kiadatlan és befejezetlen önéletrajzi regényének alkotó szerkesztése, befejezése* és *Wass Albert titkai* – 2006. E munkái részben a magyar irodalom tanításával, részben a napjainkig jórészt elhallgatott magyar irodalom megismertetésével foglalkoznak, úttörő jelentőséggel.

5) Szaktanulmányjaiban a magyar irodalomtörténet stratégiai kérdéseit dolgozta föl. Néhány ezek közül: *A XX. századi irodalmi kánon problematikája*; *Egy irodalmár töprengései Trianonról* és *Trianon hatásai és következményei a magyar irodalomban*, (első rész:) A

kényszerűségből önállóvá váló erdélyi irodalom, a Transzilvánizmus.

6) Takaró Mihály (a régi nagy magyar személyiségekhez hasonlóan) iskola-alapító-iskolaépítő ember is. 1992-től tanügyi főtanácsosként, majd 1998-tól 2003. januárig főgondnokként 38 iskola alapításában és elindításában vitt döntő szerepet. A Károli Gáspár Református Egyetem létrehozásában meghatározó szerepe volt.

7) Egyházi szolgálata megkoronázásaként 2001-ben Nagyváradon a Magyar Református Világszövetség főtitkárává választották, melyet annak elnökével, Tőkés Lászlóval 2008-ig vezetett.

8) Takaró Mihály csendes szavú lírai költő is. Eddig három verseskötete jelent meg, amelyekben az Istenhez fordulás alázata mellett a „ne bántsd a magyart” harciassága egyaránt jelen van.

A díjat Hegedűs Miklós matematikus adta át

Takaró Mihály életművére tekintve, eszünkbe juthatnak József Attila sorai: „egész népemet fogom, nem középiskolás fokon tanítani”! Évtizedek óta ezt a lelket, szellemet, tudományt és iskolát: azaz nemzetet teremtő tevékenységet műveli. Illesse hát méltó köszöntésünk a nemzet irodalomtanárát!

Raffay Ernő

Kitekintő

Évfordulók március 15 - június 15-ig

■ **1944. március 19.** 70 éve történt
Németország megszállta Magyarországot.

■ **1894. március 20.** 120 éve történt
Meghalt Kossuth Lajos, szabadságharcos, államfő.

■ **1864. március 23.** 150 éve történt
Cseszneken megszületett Simonyi-Semadam Sándor, akit 1920-ban Horthy Miklós kormányzó nevezett ki miniszterelnökké.

■ **1784. március 27.** 230 éve történt
Megszületett Kőrösi Csoma Sándor székely-magyar nyelvész, könyvtáros, a tibetológia megalapítója.

■ **1464. március 29.** 550 éve történt
Székesfehérvárott királlyá koronázták az 1458. óta uralkodó Hunyadi Mátyást.

■ **1814. április 6.** 200 éve történt
Megszületett Ybl Miklós építész (Magyar Állami Operaház, Várkert bazár).

■ **1514. április. 9.** 500 éve történt
Bakócz Tamás esztergomi érsek keresztes hadjáratot hirdetett Magyarországon a török ellen.

■ **1849. április 14.** 165 éve történt
A magyar országgyűlés kimondta a Habsburg-ház trónfosztását, és Kossuth Lajost kormányzóvá választotta.

■ **1754. április 28.** 260 éve történt
Megszületett Gróf Széchényi Ferenc könyvtár-és múzeumalapító.

■ **1564. május 27.** 450 éve történt
Meghalt Kálvin János francia származású svájci reformátor, keresztyén tudós, a kálvinizmus névadója.

1594. május 30. 420 éve történt
Meghalt Balassi Bálint, a magyar reneszánsz
költészet kiemelkedő alakja.

1914. június 1. 100 éve történt
Meghalt Feszty Árpád festőművész
(Magyarok bejövetele - körkép).

1914. június 10. 100 éve történt
Meghalt Lechner Ödön építész, az
Iparművészeti Múzeum tervezője.

1864. június 13. 150 éve történt
Meghalt Henryk Dembiński (Dembinszky
Henrik) lengyel gróf, az 1848–49-es
szabadságharc honvédaltábornagya.

Horthy Miklós: Emlékirataim (részlet)

Megéreztem, hogy a fordulat küszöbére
érkeztünk, midőn Jagow követ március 15-
én, nemzeti ünnepünkön tartott operai
díszelőadás után a késői órákban megjelent
nálam a várban. Átadta Hitler meghívását,
hogy Klessheimben látogassam meg.

MAGYARORSZÁG MEGSZÁLLÁSA

Jagowot határozott válasz nélkül bocsátottam
el. Alapos megfontolást kívánt, hogy ennek a
meghívásnak eleget tegyek-e, vagy sem.
Számomra ... az volt a döntő, hogy Hitlerrel
való találkozásom módját ad nekem, hogy
személyesen is előadhassam a határainkon
túl harcoló csapataink hazarendelésére
vonatkozó követelésemet.

Péntek volt, már pedig régi tengerészbabona
szerint ezen a napon nem tanácsos útnak
indulni. Amíg hajó állt parancsnokságom
alatt, soha sem futottam ki pénteken, hanem
megvártam, hogy a hajó harangján
elkongassák az éjfélt. Ezúttal hűtlen lettem a
régis szokáshoz és rossz előérzettel mentem;
ezt az események csakhamar igazolták. Sok
mindenféle részlet elhomályosodott
emlékezetemben, arra azonban egészen
pontosan emlékszem, hogy kiszállásom előtt
kétszer is magamhoz vettem pisztolyomat és
megint kétszer vissza is tettem. Tudtam,
hogy – eltérően Hitler tábornokaitól – nem

motoznak meg fegyver után, azonban a
bíráskodás joga magasabb Lényt illetett meg.
Pisztolyom a vonatban maradt.

Eleinte minden a szokott rendben ment. Hitler
és kísérete, Ribbentrop, Keitel és a többiek, a
pályaudvaron vártak, midőn szombaton
délelőtt megérkeztem. Útközben a klessheimi
kastély felé megkérdeztem Hitlert, hogy
megbeszélésünket a külügyminiszter és a
tábornokok jelenlétében kívánja-e megtartani.
Válasza nemleges volt. Rögtön
dolgozószobájába mentünk és velünk jött Paul
Schmidt, Hitler tolmácsa és protokollvezetője
is. Természetesen semmi kifogásom sem volt
Schmidt személye ellen, akit becsültem mint
okos és kedves embert és akinek köszönhető,
hogy klessheimi tartózkodásom külső képét
„Statist auf diplomatischer Bühne” című
könyvében drámai vonásokkal megörökítette.
Minthogy azonban Hitler és köztem tolmács
nem kellett, az én kísérőim közül pedig senki
sem volt jelen, célzást tettem erre, mire ő
visszavonult. Most már sajnálom, mert jó lett
volna, ha a történeteknek tanújává válik. Hitler
erős zavarában láthatóan nem tudta, hogyan
fogjon hozzá a tárgyaláshoz. A helyett, hogy
csapataink hazarendelésével kezdte volna, az
olaszok „árulását” hozta fel, amely
Németországot igen nehéz helyzetbe sodorta.
Úgy tudja, hogy Magyarország is az
irányváltoztatás gondolatával foglalkozik és
ezért arra kényszerül, hogy „megtegye
intézkedéseit”, nehogy másodízben is
meglepetés érje. Szárazon feltett kérdésekre,
hogy melyek a „bizonyítékai”, megismételte
Kállay miniszterelnök és a semleges
államokban lévő követségeink ellen már
többször hangoztatott gyanúsításait. Éles
hangon vettem ellen, hogy a magyarok
sohasem követtek el árulást. „Az én
beleegyezésem nélkül” –, mondtam –
„Magyarországon nem következhetik be
„irányváltoztatás”, ahogyan ön kifejezte
magát. Ha valamikor a körülmények arra
kényszerítenének, hogy létünk megmentése
érdekében az ellenségtől fegyverszünetet
kérjek, biztosíthatom önt, hogy ezt a
szándékomat nyíltan és becsületesen előre
tudomására hozom majd a német kormánynak.
Mi semmi esetre sem leszünk az elsők közt,

akik német bajtársaik ellen fordítják fegyverüket.” Egy ideig kölcsönös izgalomban folyt beszélgetésünk. „Nem tudom”, – mondtam – „mit ért ön az alatt, hogy meg kell tennie intézkedéseit? Ha ez azt jelentené, hogy ön katonai rendszabályokra, vagyis független és szuverén államunk megszállására gondol, amely még hozzá annyi áldozatot is hozott Németorszáért, akkor ez példátlan szörnyűség lenne. A legnyomatékosabban óvom önt ettől és tiltakozom az ilyen meggondolatlan lépés ellen, amely kimondhatatlan gyűlöletet váltana ki az ön kormányzatával szemben.” Tekervényes válaszaiból hamarosan észre kellettennem, hogy józan érvek már nem hatnak rá. Odakiáltottam tehát Hitlernek: „Ha mindenben végleges elhatározott dologgal állok szemben, akkor semmi célja sincs további megbeszélésünknek. Elutazom.” Ezzel hirtelen felkeltem és gyors léptekkel értem el az ajtót, hogy a kastély felsőbb emeletén rendelkezésemre bocsátott lakosztályba siessek. Magyar kíséroidet magamhoz kérttem, közöltem velük a történetet, s elhatároztuk, hogy Klessheimből haladéktalanul távozunk. Megkértük Dörnberg bárót, a német protokollfőnököt, hogy különvonatunk elindításáról sürgősen gondoskodjék. Csak utólag tudtam meg, hogy Hitler említett „intézkedései” milyen messzire mentek: azt is elrendelte már, hogy visszautazásom közben Bécsben tartóztassanak le, ha mindvégig „csökönyös” maradnék. Hitler mindenekelőtt, bizonyára környezete tanácsára, azon fáradozott, hogy elutazásomat hátráltassa. Ebből a célból légiriadót rendeltek el. A kastélyt elködösítették, majd jelentették, hogy bombatámadás megszakította a távbeszélő vezetékét. Ugyanakkor Hitler kérését is tolmácsolták, hogy délután folytassuk megbeszélésünket és egyúttal azt a kérdést is felvetették előttem, hogy közös étkezésünkre szóló meghívását elfogadnám-e. Abban a reményben, hogy időközben talán jobb megfontolásra jutott, igenlő választ adtam. Ez az együttlétünk természetesen

kedélyesnek nem volt mondható. Hitler idegesen piszkált zöldséges-tálában. Beszélgetésre én sem éreztem különös kedvet és a szép terem asztalánál velünk együtt ülő nyolc úr hangulata szintén hasonló volt.

Étkezés után a jelenlévők között kettesben való beszélgetésekre került sor, Szombathelyi vezérkari főnök előtt Hitler annak a látszatát akarta kelteni, mintha megbánta volna elhatározását.

Valószínűleg előre kitervelt játékról volt szó. Hivatta Keitelt és megkérdezte, hogy Magyarország megszállását még le lehet-e állítani. Keitel tagadóan felelt, mondván, hogy a csapatok bevonulása már folyamatban van. Amint ezt Szombathelyi nekem jelentette, közöltem Hitlerrel: „Akkor én természetesen lemondok,” Hitler ekkor kérésre fogta a dolgot. Arra hivatkozott, hogy Magyarországot mindig szerette, –a románok és mások előtt, mint most már tudjuk, mindig az ellenkezőjét mondta –, és hogy eszébe sem jut függetlenségének csorbítása. Tudja, hogy Magyarország mindig szuverén állam volt, „nem úgy mint Csehország” fűzte hozzá, – „amely a német-római birodalomhoz tartozott.” Katonai intézkedései végre is Magyarország védelmét célozzák. „Szavamat adom önnek, hogy a német csapatokat azonnal visszavonom, mihelyt olyan magyar kormány alakul, amely bizalmamat bírja.” Erre a nyilatkozatára azzal a megjegyzéssel vonultam vissza lakosztályomba, hogy a választ fenntartom magamnak.

Tisztában voltam vele, hogy lemondásom nemcsak Magyarország megszállását nem akadályozza meg, hanem még jó alkalmat is ad Hitlernek arra, hogy százszázalékosan náci nyilaskeresztes irányú kormányt ültessen nyeregbe. Az olasz példa visszataszító kísérő jelenségeivel együtt elriasztó előzmény volt. Úgy gondoltam, hogy amíg helyemen maradok, erre legalább is bizonyos mértékben kénytelenek lesznek a németek tekintettel lenni. Nem vonhatják el parancsnokságom alól a honvédhadsereget és nem olvaszthatják be egyszerűen a német véderőbe. Addig, amíg én helyemen vagyok, a nyilaskeresztesek hatalomra segítését is aligha kockáztathatják, akiknek uralma hazánkban nemcsak számtalan

magyar hazafi, hanem 800.000 zsidó és sok tízezer menekült pusztulását is jelentené.

Bizonyára sokkal, de sokkal kényelmesebb lett volna számomra és egyúttal számos szemrehányástól is megkímélhettem volna magamat, ha egy hatásos gesztussal elhárítom magamról a további felelősséget és visszavonulok. Azt azonban nem tehettem, hogy a süllyedő hajót éppen akkor hagyjam el, amikor legjobban rászorul kapitányára. Elhatározásomra döntően mégis Hitlernek az az ígérete hatott, hogy csapatait nyomban kivonja Magyarországból, mihelyt olyan kormányt nevezek ki, amely neki is megfelel.

Megfontolásaim során határozottá vált az a meggyőződésem, hogy Hitler magatartása velünk szemben – bármilyen „bizonyítékai” is lehettek az ellenséggel való tárgyalásainkról –, és ahogyan Magyarországot megrohanta, miután engem Budapestről elcsalt, olyan feneketlen aljasság volt, hogy ez bennünket Hitler Németországával szemben a jövőre nézve minden kötelezettség alól mentesített.

Klessheim keserű kelyhe azonban ezzel még nem ürült ki.

Minthogy még mindig késett a jelentés, hogy vonatunk indulásra kész, megkérdeztem, fogolynak kell-e magamat tekintenem. Dörnberg báró erre sietve jelentette, hogy a „légiriadó” már véget ért és különvonatunk 20 órakor elindulhat. Miközben az utazásra készülődtem, Ribbentrop még egyszer felkeresett, hogy bemutassa az úgynevezett „látogatásomról” szóló közlemény szövegét. Az állt benne, hogy a német csapatok bevonulása Magyarországra „kölcsönös megegyezés alapján” következett be. Felháborodva tiltakoztam ez ellen a hazugság ellen. „Ugyanúgy azt is beírhatta volna”, – mondtam, – „hogy Hitlert szlovák és román csapatok bevonulására is megkértem, hiszen ezzel is megfenyegetett bennünket”. Ribbentrop zűrzavaros szóáradata végeredményben oda lyukadt ki, hogy néha szükségesek olyan hazugságok, amelyek elől nem térhetünk ki, így például a jelen esetben a közlemény szövegének az az előnye, hogy kevésbé barátságosan színen

tünteti fel a megszállást. Ezt a célt az ő magyarázata nélkül is felismertem és éppen ezért követeltem, hogy a beleegyezésemre vonatkozó hazug hivatkozást töröljék. Ribbentrop végül is beleegyezett, azonban – a német újságokban mégis az eredeti szöveg jelent meg változatlanul!

Vége 20 órakor elutaztunk. A klessheimi pályaudvaron láttam utoljára Hitlert, élete hátralévő utolsó évében már nem találkoztam vele.

Vonatunkat Salzburgban és Linzben is hosszú időre feltartóztatták, nehogy a megszállás befejezése előtt érkezzem meg Budapestre. Utazásunk alatt, másnap reggel, jelentkezett nálam Jagow követ és közölte velem, hogy felváltották, utódja a vonaton tartózkodik, és engedélyt kér, hogy bemutatkozhassék.

Ez az utód nem volt más, mint Edmund Veesenmayer, aki néhány hónappal korábban, mint már említettem, egy ideig Budapesten tartózkodott. Követi mivolta mellett a „birodalmi meghatalmazott” címet is viselte. Világosan megmondtam neki véleményemet Magyarország megszállásáról. Bizonykodott, hogy velem való egyetértésben törekszik majd feladata teljesítésére.

Nincs módomban megítélnem, hogy működése során mikor teljesített egyszerően csak parancsot, vagy mennyiben származhattak a következő hónapok végzetes intézkedései az ő saját kezdeményezésétől. Számomra ő volt a birodalmi kormány irányadó képviselője, mint ahogyan ezt utóbb Nürnbergben meg is mondtam. Veesenmayer már a vonaton szóba hozta az új magyar kormány megalakítását és annak élére Imrédy Béla volt miniszterelnököt hozta javaslatba. Erről azonban szó sem lehetett.

Magyarország megszállását 11 hadosztály, közte több páncélos, hajtotta végre, s említésre méltó események közbejötté nélkül történt meg. A nagy nyilvánosság, de tisztjeink és katonáink sem tudták, hogyan is állunk azzal a sokat emlegetett „fegyverbarátsággal”. Egyébként csapataink zöme keleti és délkeleti határunkon állott és senki sem volt odahaza, aki katonai parancsokat kiadhatott volna.

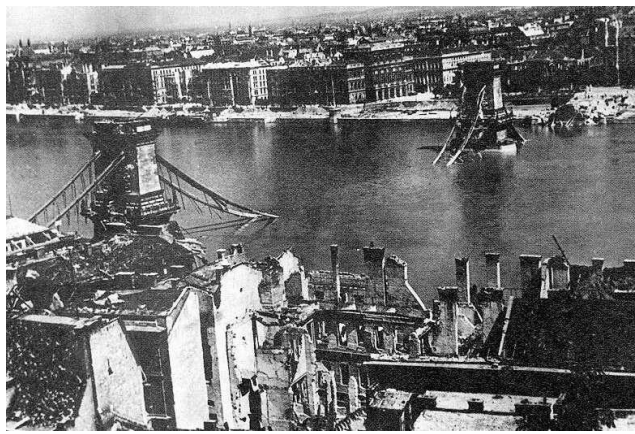
Kállay miniszterelnök a pályaudvaron fogadott és a várpalotába vezető utunk alatt röviden

tájékoztatót a Budapesten időközben történekről. A „Gestapo” 9 felsőházi tagot és 13 képviselőt nyomban letartóztatott: megszállta a rendőr-főkapitányságot és lefoglalta saját használatára az Astoria-szállót.

Megérkezésemkor nyomban koronatanácsot tartottunk és én a kormány tudomására hoztam a klesssheimi előzményeket.

Kállay miniszterelnök a kormány és a nemzet nevében köszönetet mondott nekem, hogy nem vállaltam kötelezettséget és hogy a honvédség felett megillető jogaimat fenntartanom sikerült. Nyomatékosan megkért, hogy maradjak meg állásomban, és hogy még nyomás esetén se vonuljak vissza. Elégtétel volt számomra, hogy ő is megerősített engem azokban a megfontolásaimban, amelyekre Klessheimben jutottam. Kállay azután a kormány lemondásának elfogadására kért. Erre én biztosítottam, hogy ezt csak végső kényszer alatt teljesítem, mert mindenkor korlátlan bizalmamat élvezte. Mindnyájan tisztában voltunk vele, hogy nehéz napok következnek.

Valóban Kállay és családja csak úgy kerülhette ki elfogatását, hogy a török időkből származó földalatti folyosókon átmenekült hozzánk a várpalotába, s innen aztán őt magát a török követ vitte el kocsiján követségére. Bethlen Istvánnak is sikerült az elfogatására kiküldött fogdmegek előtt eltűnnie, viszont Keresztes-Fischer Ferenc belügyminisztert és Lajos fivérét, aki korábban katonai irodám főnöke volt, március 20-án letartóztatták.

„Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged” **(János 17:3.)**

Pesterzsébet, 2014. március 9.
Takaró Tamás, esperes

MINDIG A SZERETETNEK VAN IGAZA!

Lectio: Máté evangéliuma 22; 34-39

„A farizeusok pedig, hallván, hogy a sadduceusokat elnémította vala (Jézus), egybegyűlének; És megkérdé őt közülök egy törvénytudó, kísértvén őt, és mondván:

Mester, melyik a nagy parancsolat a törvényben?

Jézus pedig monda néki: Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből. Ez az első és nagy parancsolat. A második pedig hasonlatos ehhez: Szeresd felebarátodat, mint magadat. E két parancsolattól függ az egész törvény és a próféták.”

Alapige: János I. levele 4; 7-8

„Szeretteim, szeressük egymást: mert a szeretet az Istentől van; és mindaz, a ki szeret, az Istentől született, és ismeri az Istent. A ki nem szeret, nem ismerte meg az Istent; mert az Isten szeretet.”

Kedves Testvérek! **Mi az élet? És mi az élet értelme?** És mi az én személyes életemnek az oka, hogy vagyok, és a célja? Mi az életem értelme? Hogyan éljem az életem? Ezek olyan kérdések, amelyekkel előbb-utóbb kivétel nélkül minden ember szembesül. Sokféle módon próbálunk választ adni rá, de megkerülhetetlen. Teljesen mindegy, hogy egy ember milyen szellemi, családi, kulturális milióban nőtt fel. Egyszer vagy gondolkodó emberek, filozófusok, éles elméjű emberek, meghatározásait, válaszait olvasva merül fel benne személyes életére nézve kérdés, vagy csak úgy sodródik a mindennapi életében és egyszer önmagát is megdöbbenő módon rászakad a kérdés. Miért vagyok én? Minek

születtem? Van valami célja az életemnek? És hogyan kéne élnem az életemet? Hogyan éljem?

A legtöbbben úgy gondolkodnak erről, hogy tehetetlen vagyok, hiszen van egy különös génprogram bennem, amelyik előre meghatározza azt, hogy fogok kinézni, hogy milyen leszek kívül, és milyen leszek belül. Mert a gének megvalósítják a bennük lévő programot rám nézve is. Ugyan mit tehetnék én ezzel szemben? Vagy mit tehetnék én ehhez? Vagy hogyan tudnám én ezt megváltoztatni? Be vagyok programozva. Hajlamaim és örökségeim vannak. Genetikám van. És ezek egészen szűkké teszik a mozgásteremet.

Igen, sokan úgy gondolják, hogy éppen ezért a sors kezében vagyok, hogy hogyan éljek. A sors kezében vagyok. Rengeteg modell, kép is van az emberek előtt. A tömegkommunikáció ontja a kívánatosnak tűnő emberi életformákat. És az ember ezeken szocializálódva észre sem veszi, hogy kívánja meg ezeket. És akkor mindegy, hogy a génprogramja milyen volt, elkezdí átszabni a testét. Észre sem veszi, hogy bár van egy génprogramja, lassú tudatmódosításokon megy keresztül az elméje. Észre sem veszi, hogy egyszer, függetlenül attól, hogy milyen az ő Istentől való elrendelt, kívül-belül való volta, hogy változtatja, hogy változik meg belül és kívül. Hogyan éljem az életemet?

Ez nem csak az éppen élő, most élő, itt élő embereknek, hanem a világon mindenütt élő embereknek nagy kérdés volt. **És döntően a vallások adták meg a választ, a különböző világvallások.** A hinduk azt mondják, hogy a szellem világa felé kell fordulni. Nem kell foglalkozni a testtel, a fizikai dolgokkal. Ezek lényegtelenek. A szellem az izgalmas. A szellem az igazi lét. A szellemi élet az, ami igazán fontos. Ezért egy hívő hindu úgy fogadja el az életét, ahogy van. Ha szegény, szegénynek. Ha beteg, betegnek. És nem lázad ellene.

Egy mohamedán úgy gondolkodik, hogy mindent Allah akarata határoz meg. Ezért

nem azon kell tönnöm a fejemet, hogy hogyan változtassam meg Allah akaratát az életemre nézve, hanem arra kell felkészülnöm, hogyan simuljak bele Allah akaratába. Így akarta Allah. Így kell elfogadnom. A Buddhista úgy gondol az életre, hogy az tulajdonképpen szenvedés. Ezért a lelkemet egy sajátos világ, a Nirvána világa felé kell terelnem.

Tudjátok ezeket csak azért említettem, mert nagyon sok az európai kultúrában élő ember ezekről a világvallásokról igazán semmit nem tud, mégis hasonlóan gondolkodik a maga életére nézve. Magát keresztyénnek gondolva nem keresztyén módon gondolkodik az élete értelméről. Hanem mintha buddhista lenne, vagy hindu, vagy mohamedán. Csak mindezt vallástalanul teszi. Nem vallási meggyőződésből teszi. Hanem tudatlanságból. **Vajon a keresztyénségnek nincs, a Bibliának, Istennek nincs válasza erre a nagy kérdésre, hogy hogyan éljem az életemet?**

Kedves testvérek! Van válasza és ma ezen az istentiszteleten erről a válaszról fogok szólni. De ahhoz, hogy a választ megértsük, hogy Isten igéje mit tanít arról, hogy hogyan élje egy keresztyén ember az életét, először azt kell elmondanom, hogy értsük meg jól, hogy **mi az élet a Biblia szerint.** Roppant izgalmas dolog! Ha ezt megértjük, hogy mi a Biblia szerint az élet akkor tudunk válaszolni arra a kérdésre is, hogy Isten igéje szerint én hogyan éljem az életemet? Testvérek! **Az élet a Szentírás szerint az, ami soha nem véletlenszerűen lesz, hanem mindig Isten adja, nem a fogantatással kezdődik, és nem a halállal végződik.** Ez az élet a Biblia szerint.

A Biblia szerint az az ember élete nem a fogantatással kezdődik. És nem a halállal fejeződik be. Izgalmas könyv ám a Biblia. A legtöbbet és a legteljesebben a Biblia beszél az életéről. És csodálatos dolgokat tanít. Szeretném, ha egy kicsit most erre tudnánk figyelni. Különösen is azért tartom fontosnak, hogy próbáljunk erre figyelni testvérek, mert az emberek értelemszerűen úgy rendezkednek be, hogy az életem két évszám között a fogantatással kezdődik, és a halállal

befejeződik. Tehát erre kell berendezkednem, amíg tart. Ennyi az élet. A keresztyén kultúrkörben az emberek így gondolkodnak. A fogantatással kezdődik, a halállal végződik. Van két évszám, amit majd odaírnak a fejfámra, vagy a sírkövemre, és ami a kettő között volt, az volt az élet. Csak a Biblia nem ezt tanítja.

Szeretném, hogy jól értsük meg azt a csodát, ami az élet Isten ígéje szerint. **És ha jól meg tudjuk érteni, akkor meg fogjuk azt is érteni, hogy mi értelme van az életünknek.** Kedves testvérek! Jézus egy helyen beszél erről, hogy nem több-e az élet? Jézus beszél már a hegyibeszéd legelején arról, hogy az élet több annál, hogy étel és öltözet. Hogy az élet több annál, mint ami a két évszám között van. Sokkal több! Testvérek! Sokkal messzebből jövünk, mint életünk kezdő évszáma. Nem csak kilenc hónappal előbb kezdődünk, mint ahogy beírják a személyinkbe, hanem sokkal előbb.

Amikor megszületünk, csak megjelenünk, testbe öltözünk a földi létünk idejére. És a halotti évszámunk sem azt fogja jelenteni, hogy befejeződött az életünk. Csak azt fogja jelenteni, hogy ekkor temettek el, vagy ekkor haltam meg a világ rendje szerint. Akkor mi az élet, drága testvérek? **Mindnyájan sokkal előbből jövünk, mint a fogantatásunk, az örökkévalóságból jövünk. És mindnyájan az örökkévalóság felé tartunk, és ott fogunk örökké élni.** Kivétel nélkül. Az élet nem két évszám közt van. Sokkal messzebből indít bennünket az Isten.

Így mondja ezt több helyen is a Bibliában: „Mielőtt az anyaméhben megfogantál” - mi úgy gondoljuk, itt kezdődik az élet – „már ismertelek.” Hol? „Láttam alakatlan testedet mielőtt lettél volna.” Mi mindnyájan az örökkévalóság felől indulunk. Sokkal messzebből, mint ahova mi az élet kezdetét behatároljuk. Testvérek! A végtelenbe megyünk majd az örökkévalóságba, Isten elé. Ahogy onnan jövünk, a születési évszámunk elől, sokkal messzebb megyünk, mint a halálunk évszáma. Mi, ami a kettő

közt van, azt nevezzük életnek. De tanuljuk meg, a Biblia szerint az élet, az életünk nem itt a földön kezdődik, és nem is itt végződik. El ne higgyük! El ne hidd! Isten nem ezt tanítja. Végzetes tévedésben élnek emberek, akik arra rendezkednek be, hogy az életem az a 20-40-50-70-80 esztendő, tól-ig. Nem az! Nem ennyi!

De tudunk koncentrálni erre a kis rövidre! Hadd emlékeztesselek benneteket a golgotai keresztt formájára. **A keresztt egyik szára fölfelé néz, az örökkévalóságra, és az örökkévaló felé.** Hogy onnan vagyunk, és oda megyünk Ő elé. Az elé, akinek nincs kezdete és vége, aki teremtőnk és megváltónk, aki minden hatalom mennyen és földön, aki az élet ura és adója, megyünk az Isten elé. Drága testvérek! **Az öröklétről, az örökkévalóságról csak azért tudunk gondolkodni, mert van!** Ha nem lenne örökkévalóság, soha nem gondolkodnánk rajta.

A tudósok azt fedezik fel, amit megtalálnak, ami már van. Mi csodálni szoktuk, hogy milyen óriási tudós! Felfedezett valami egészen különöset! De hát ki alkotta meg? Azzal hogy a tudós felfedez valamit, amit eddig nem ismertünk, nem ő teremtette meg! Igaz? Ő csak megtalálta, ő csak rájött. Csak leírta. Csak megfogalmazta. Valaki megalkotta. Valaki megteremtette. Valaki a világmindenség rendszerében elhelyezte. Amire majd rájön egy tudós. És mi csodálkozva nézünk rá: Micsoda óriás! És az, aki megalkotta azt, amit ő megtalált, felfedezett, rájött? Az a Teremtő.

A Magyar Nemzet szombati magazin részében Freund Tamással van egy teljes, egész oldalas cikk. Ajánlom mindenkinek. A világ ma élő talán legnagyobb agykutatója. Aki nyíltan tesz vallást az Istenbe vetett mély hitéről. A Teremtőről. Testvérek, azért tudunk gondolkodni az örökkévalóságról, és azért gondolkodhatunk az örökkévalóról, mert van. És az a csoda megtörténhet velünk, hogy találkozunk az örökkévalóval, Istennel.

Kedves testvérek! Innen kell továbblépnünk, hogy mi az élet értelme. **Hogy az élet nem két**

évszám közti valami, hanem előbb kezdődik az örökkévalóságban, Istennél. És az örökkévalóságban folytatódik Istennél. És csak ami közte van, a földi lét, az az életünknek egy fontos, de csak tört része.

És akkor most nézzük, mit mond Isten, hogy ezt a nekünk adott rövid időt hogyan lehet értelmesen élni. Mi az élet értelme? Miben határozza meg Isten minden gyermekének, aki az övé lesz igazán az élete értelmét? Kedves testvérek! **Először azt kell világosan látnunk, hogy Isten egyetlen egy gyermekét sem akarja az életből kivenni, hanem itt akarja az életben megtartani, keresztjeivel, bűneivel, nyomorúságával, génprogramjával, kétségbeesett állapotával, boldogságával, könnyeivel, mindennel együtt.** Itt akarja megtartani. Nem akarja Isten, hogy az Ő gyermekei kimeneküljenek az életből. Hogy hátat fordítsanak az életnek. Hogy elbújjanak az emberek elől. Hogy félreálljanak a társadalmi problémák elől. Hogy ne hordozzák személyes életük megannyi keresztjét.

Igen, itt kell élnem az életemet, benne lenni az életben, mindenképpen. Betegen, magányosan, erőtlenül, hátratétellel, csúnyán, megvetetten. Itt kell élnem! **De Krisztus szeretetével meggazdagodva győzedelmes életet kell élnem.**

Én nagyon hálás vagyok az Istennek, hogy ebben a gyülekezetben sok ilyen győzedelmes életet élő keresztyén testvér van, akik rettenetes keresztek hordoznak. És élnek a maguk győzedelmes keresztyén életét. Hogyan éljem az életemet? Így válaszol a napi igében Jézus: **„Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és minden erődből. És szeresd felebarátodat, mint magadat. Mert e két parancsolattól függ az egész törvény és az egész prófécia.”** Ez a nagy parancsolat.

Először gondolkodtam ezen úgy hosszasan. Miért és mi az, hogy ezen függ az egész törvény, a szeretet parancsán? És mi az,

hogy ezen függ az egész prófécia, a szeretet parancsán? Miért nem valami máson? Miért pont ez a legnagyobb? Kedves testvérek! A szeretet a legnagyobb, és e nélkül az emberre azt mondja az ige, hogy semmi. „Szeretet nélkül” - mondja az apostol – „semmi vagyok.” Aztán azt mondja: „Aki szeret, az Istentől született.” „Aki szeret, az ismeri az Istent.” Azt mondja, hogy: „A teljes szeretet kiűzi az ember szívéből a félelmet.” „A szeretet a legnagyobb.” De miért? Miért van az, hogy: „Megmarad a hit, remény, szeretet, e három, és ezek közt a legnagyobb a szeretet.” Miért? Miért ez a nagy parancsolat?

Kedves testvérek! És azon sem gondolkodtam még igazán, hogy **hogyan függ össze a parancs és a szeretet.** Amikor Isten megadja a tíz parancsot. Ne ölj! Ne lopj! Hamis bizonyosságot ne tégy! Ne paráználkodj! Mit mond Jézus? Azt mondja: Ettől függ a szeretettől függ az egész, az összes törvény. Testvérek! **Semmilyen bűnnek nem tudunk igazán ellentmondani, ha nincs bennünk szeretet Isten iránt és egy másik ember iránt.** És mindig akkor bukunk el, és ölünk, és lopunk, és paráználkodunk, és kívánjuk azt, ami a másé, amikor nem teljesedik be bennünk, hogy: „Szeresd a te Uradat, Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből, és szeresd felebarátodat.” Ha szereted, nem ütöd le. Nem csalod meg. Nem lopod meg. Nem gyalázod. Nem hazudozol róla. Nem sározod be a háta mögött. **Minden törvény a szeretetre van felfűzve. És minden prófécia komolyan vételéhez a szeretet kell.** Ahol nincs szeretet ott halál van, kártékony élet, házasságtörés, sötét cselekedetek, indulatok, és gondolatok. **A törvény betöltése a szeretet.**

Kedves testvérek, éppen 100 esztendeje született Gyökössy Endre, atyánkfia. És a nevét azért említem, mert már két olyan generáció él, amelyik nem ismerhette őt, és talán a nevét sem ismeri. Egy nagyon komoly evangéliumi testvér volt, meg kell becsülni az örökségét. Nála olvastam a bibliai üzenetek összefoglalásaként a szeretetről, ezt a mondatot, ami végtelenül tetszik: **„Mindig a szeretetnek van igaza.”** Csodálatos mondat!

Mindig a szeretetnek van igaza. Akkor is, ha letiporják, akkor is, ha kigúnyolják, ha keresztre feszítik. Tanuljuk meg: Mindig a szeretetnek van igaza. Soha ne félj a szeretet igazától!

„Mert az Isten szeretet.” Ezért olvastam másodiknak ezt az ígét, mert az Isten szeretet. Mindig a szeretetnek van igaza, mert Istennek van igaza. És az Isten szeretet. Mindig a szeretetnek van igaza, mert Istennek van igaza. Minden dologban Istennek van igaza. És az Isten szeretet, ezért a szeretetnek van mindig igaza. Nem a bosszúnak! Nem az én igazságomnak van igaza! Nem az én haragomnak van igaza! Nem az én indulatomnak van igaza! Nem az én ítéletemnek van igaza! **A szeretetnek van mindig igaza! Mert Istennek van mindig igaza.**

„És az Isten szeretet.” – olvastam a Jánosi levélben. És csak ez a szeretet tesz szabaddá. Szeretni másokat. Az én önző szívem mindig saját igazságáért dobog. Mindannyiunk szíve önző szív, és a saját igazságunkért dobog. **A szeretet szabaddá tesz önmagamtól, a magam igazától. Azért központi ige a szeretet a Bibliában, mert az Isten szeretet.** Ezért. Mert az Isten szeretet. És mindig neki van igaza.

Nem tudom, milyen szívvel léptél be ebbe a templomba. Nem tudom, mi halmozódott benned a hét napjain, nem tudom, mit érzel emberek felé. Nem tudom, kinek nem tudsz megbocsátani. De egyet tudok: **A szeretetnek van mindig igaza, mert az Istennek van igaza, és az Isten a szeretet.**

És már csak annyit, hogy kerül ez a szeretet énbélém? **Hogy kerül énbélém?** Azt értsük meg, hogy nem születünk így. Nem tudjuk kikurblizni magunkból, hogy egyszer csak menjen, működjön. Nem tudjuk.

Hogy ezt a nagy kettős parancsot meg tudjuk élni, hogy szeresd az Urat és szeresd felebarátodat, ez csak úgy lehetséges, ha **ez a szeretet valamiképpen lakozást vesz bennünk.** Hogy mondja az írás? „Hogy ne adna nekünk az Isten mindent, (szeretetet is) az ő fiával, Jézussal együtt.” **Amikor a szívem lakója lesz Jézus, akkor lesz szívem lakója ez az Istentől való szeretet, amelyik tényleg a legnagyobb.**

És akkor az életed gyógyít, világít, segít, és áldás lesz. Szeresd hát az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, lelkedből, elmédből, és szeresd felebarátodat, mint magadat, el nem feledvén mindig a szeretetnek van igaza, mert az Isten szeretet.

Ámen!

Rendszeres gyülekezeti alkalmak

Kedd 10.00 asszonyok bibliaórája

Kedd 18.00 férfiak bibliaórája hónap 1. és 3. keddjén

18.30 fiatal felnőttek bibliaórája hónap 2. és 4. hétfőjén

Szerda 19.00 énekkari próba

Csütörtök 10.00 gyülekezeti bibliaóra

Csütörtök 18.00 kisifi bibliaórája

Péntek 17.00 mini ifi bibliaórája

18.00 nagyifi bibliaórája

Vasárnap 10.00 felnőtt- és gyermek

istentisztelet, illetve gyermekmegőrzés

Gyülekezeti hírmondó: a Pesterzsébet Központi Református Egyházközség kiadványa.

Cím: 1204 Budapest, Ady Endre u. 81. 283-00-29 www.pkre.hu

Felelős szerkesztő: Pappné G. Judit

Felelős kiadó: Takaró Tamás esperes, lelkipásztor